

“No ens n’ha de sobrar, de temps, ni un segon”

T'has consolat amb la idea que la vida és com gastar-se, és cremar-la en el servei de Déu.
— Així, gastant-nos íntegrament per Ell, vindrà l'alliberament de la mort, que ens durà la possessió de la Vida. (Solc, 883)

25 de setembre

No ens n’ha de sobrar, de temps, ni un segon: i no exagero. De feina, n’hi ha; el món és gran i són a milers les

ànimes que encara no han escoltat amb claredat la doctrina de Crist. Em dirigeixo a cadascun de vosaltres. Si et sobra temps, pensa-hi una mica: és molt possible que estiguis ficat en la tebiesa; o bé que, parlant sobrenaturalment, siguis un tolit. No et mous, estàs aturat, ets estèril, sense desenvolupar tot el bé que hauries de comunicar als qui es troben al teu costat, en el teu ambient, en la teva feina, en la teva família.

Pensem ardidament en la nostra vida. ¿Per què no trobem de vegades aquests minuts, per acabar amorosament la feina que ens afecta i que és el mitjà de la nostra santificació? ¿Per què descuidem les obligacions familiars? ¿Per què ens entra la precipitació en el moment de resar, d'assistir al sant Sacrifici de la Missa? ¿Per què ens manquen la serenitat i la calma, per a l'acompliment de les obligacions del

propi estat, i ens entretenim sense cap pressa a anar darrera els capricis personals? Em podreu respondre: això són menuderies. Sí, veritablement: però aquestes menuderies són l'oli, el nostre oli, que manté viva la flama i el llum encès. (Amics de Déu, 41-42)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/dailytext/no-ens-nha-
de-sobrar-de-temps-ni-un-segon/
\(22/03/2026\)](https://opusdei.org/ca-ad/dailytext/no-ens-nha-de-sobrar-de-temps-ni-un-segon/)